

**UCHWAŁA NR XXXIX/261/2017
RADY GMINY PIEKOSZÓW**

z dnia 29 marca 2017 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie określenia stawek podatku od nieruchomości

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, 1579, 1948) w związku z art. 5 ust. 1 pkt 3 i ust. 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716, 1579, 1923) Rada Gminy Piekoszów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr XXXII/217/2016 z dnia 30 listopada 2016 r. w sprawie określenia stawek podatku od nieruchomości, wprowadza się następującą zmianę:

1. Paragraf 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„od budowli – **2 %** ich wartości określonej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3-7, z wyjątkiem związanych z prowadzeniem działalności w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę oraz służące do zbiorowego odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2015 r. poz. 139, ze zm.), dla których stawka wynosi – **0,1%** wartości określonej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3-7.”.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Piekoszów.

§ 3. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

UZASADNIENIE

do uchwały Nr XXXIX/261//2017 Rady Gminy w Piekoszowie z dnia 29 marca 2017 r. zmieniającej uchwałę w sprawie określenia stawek podatku od nieruchomości

Stosownie do treści przepisu art. 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 716 ze zm.) rada gminy zachowuje prawo do ustalenia stawek podatku od nieruchomości, który jest jednym z podatków lokalnych zasilających budżet gminy. Kreowanie tychże stawek nie odbywa się w sposób dowolny, lecz według granic wyznaczonych rzeczonym aktem prawnym rangi ustawowej. Mianowicie określa on dla rady gminy granice w jakich ta może ustalać minimalny i maksymalny poziom stawki podatku, nakładanego na społeczność lokalną w drodze uchwały- aktu prawa miejscowego w zakresie podatku od nieruchomości.

Wprowadzenie tego rodzaju swobody przez ustawodawcę daje możliwość kształtowania rzeczywistego ciężaru podatkowego w zależności od potrzeb właściwego budżetu oraz możliwości finansowych podatników. Rozwiązanie to niewątpliwie w pełni wpisuje się w koncepcję podatków lokalnych, które w zależności od aktualnych potrzeb mogą ulegać zmianom, lecz w sposób i trybie do tego przepisany.

Uzasadniając fakt planowanej zmiany stawki podatku od nieruchomości należy podkreślić, że argumenty przemawiające za takim działaniem trzeba podzielić na dwie grupy. Pierwsza dotyczy obniżenia stawki podatku. Druga dotyczy zastosowanej mocy wstecznej obowiązywania aktu prawnego, a więc przełamania ogólnej zasady nie działania prawa wstecz.

Wyjaśniając motywy, jakie legły u podstaw wprowadzenia planowanej obniżki stawki podatku godzi się zauważyć, że zmiana ta drastycznie nie wpłynie na dochody gminy, a przyniesie korzyści podatnikowi, który już bez pomocy organu podatkowego (ulgi uznaniowe wynikające z ordynacji podatkowej) na bieżąco będzie regulował należne zobowiązania podatkowe. Argumentując drugą istotną kwestią uchwały dotyczącą daty wejścia w życie zmian koniecznym jest zasygnalizować, że ogólna zasada niedziałania prawa wstecz (zasada, w myśl której data wejścia w życie aktu prawnego nie powinna być wcześniejsza niż data uchwalenia aktu prawnego, ogłoszenia) nie jest zasadą bezwzględna. Świadczy o tym już sama treść art. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, w której wprost wskazano, że takie działania są dopuszczalne jednak wtedy, gdy nie sprzeciwiają się temu zasady demokratycznego państwa prawnego. Literatura przedmiotu oraz liczne orzecznictwo sądowe wskazuje, że zwiększenie ciężarów podatkowych z mocą wsteczną byłoby na pewno przykładem działania niezgodnego z demokratycznym państwem prawnym, a więc działaniem sprzecznym z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej. Z zupełnie odmienną sytuacją mamy do czynienia wtedy, kiedy z mocą wsteczną chce się odjąć obciążeń finansowych podatnikom. W takiej sytuacji liczne orzecznictwo sądowe pokazuje, że działanie to samo w sobie nie przeczy zasadom demokratycznego państwa prawnego. Jest to następstwo tego, że działanie to musi być uznane za korzystne dla podatnika skoro zmniejsza się mu zakres obowiązku podatkowego (por. wyrok NSA z dnia 19 listopada 2010 r., II FSK 1272/09). Inaczej mówiąc sytuacja, w której działamy z korzyścią dla podatnika (a za takową niewątpliwie należy uznać obniżenie stawki podatku) pozwala „lokalnemu prawodawcy” wprowadzić rozwiązania z datą wcześniejszą niż wynikałoby to z zasad ogólnych prawotwórstwa. Trudno bowiem ujmować przedmiotową sprawę inaczej skoro działania takie powodują, że podatnik będzie zobowiązany uiścić podatek mniejszy niż pierwotnie zakładano. Jest to bezsprzeczne działanie korzystne dla podatnika. Skoro działanie to drastycznie nie obniży dochodów jednostki samorządu terytorialnego, o czym wspomniano już wcześniej, to oczywistym staje się to, że tego rodzaju działanie musi być zgodne z zasadami demokratycznego państwa prawnego.

Należy również nadmienić, że w tym przypadku nie mamy do czynienia z pomocą publiczną w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 1808 ze zm.). Podatnik świadczący usługi związane ze zbiorowym zaopatrzeniem w wodę i zbiorowym odprowadzaniem ścieków jest jedynym na terenie tutejszej gminy. Działalność ta ma charakter lokalny, a podatnik należy do lokalnych przedsiębiorców. Obniżenie stawki podatkowej nie doprowadzi w żadnym razie do zakłócenia konkurencji w wymiarze wspólnotowym bądź naruszenia wymiany handlowej pomiędzy państwami członkowskimi.